

امام حسین علیه السلام

و جهانی شدن شعائر

از بیانات مرجع عالیقدر
حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی مد ظله العالی

در آمد

طبق معمول سنوات گذشته، همایش بزرگ شام غریبان حسینی ۱۴۳۷ق با حضور دوستداران و سوگواران حضرت امام حسین علیه السلام و یاران باوفای آن حضرت، در بیت مرجع عالیقدر شیعه آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی مد ظله العالی در شهر مقدس قم برگزار شد. در این محفل مرجع عالیقدر از تمام کسانی که به نحوی در برگزاری مراسم و شعائر حسینی در این دهه در جای جای این گیتی سهیم بودند تشکر و برای آنان دعا نموده و جهت قربانیان انفجارهایی که در عزاداری‌های برخی کشورها صورت گرفت از درگاه حضرت احدیت طلب علو درجات کردند و شفای مجروحان این حوادث را از خدای متعال خواستار شدند.

ایشان در این همایش فرمودند: یکی از مسئولین هیئاتی که در حوادث اخیر و در مراسم عزاداری برای امام حسین علیه السلام در آن هیئت انفجار شده بود با من تماس گرفت، از او خواستم سلام و تعزیت مرا به مجروحان و بازماندگان شهدای این حادثه برساند، او گفت که برخی از بستگان شهدا آرزو می‌کنند که کاش جای شهیدان می‌بودند.

به راستی آرزویی است بجا و خوشا به حال شهیدان در این راه. خدا از آنان بپذیرد و این توفیق عزاداری را برای همگان مستدام بدارد و ان شاء الله در ماه‌های محرم و صفر آینده در سلامت کامل به انجام وظیفه بپردازند.

پیرو واقعی

روایت شده است وقتی ابوذر را که از خواص اصحاب بود به ربنه تبعید کردند، امیرمؤمنان، امام حسن و امام حسین علیه السلام او را بدرقه کردند. عده‌ای او را تسلی خاطر و دل‌داری می‌دادند، ولی او که دست‌پرورده پیامبر خدا، امیرمؤمنان، امام حسن و امام حسین علیه السلام بود گفت: این‌ها چیزی نیست، اگر ماجرای مصیبت‌بار عاشورا را بشنوید، جزعی نموده که جان خود را به مخاطره و هلاکت خواهید افکند.

در این‌جا به جمله‌ای از زیارت امام حسین علیه السلام که حضرت صادق علیه السلام به ابوحمزه ثمالی تعلیم فرمودند اشاره می‌کنم و آن این است که ایشان بیش از یکصد سال پس از واقعه عاشورا، نحوه زیارت امام حسین علیه السلام را برای او بیان داشتند و در واقع مخاطبان این فرموده، همه جهانیان هستند.

امام صادق علیه السلام فرمودند: در زیارت امام حسین علیه السلام حضرتش را این گونه مورد خطاب قرار بده و بگو:

«إِنَّكَ لَمْ يَجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِنصَارِكَ، فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي وَبَصْرِي؛ آقا امام حسین! اگر در روز عاشورا به هنگام مددخواهی و طلب یاری نمودن شما، بدن و زبانم به یاری و مددتان نشتافت، به یقین قلب، سمع و بصرم ندای تان را لبیک گفتند».

امام حسین علیه السلام در ساعت‌های پایانی حیات خود با دو مصیبت سنگین روبه‌رو شدند که دربارهٔ احدی از چهارده معصوم علیهم السلام ذکر نشده است، هر چند که رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمهٔ اطهار علیهم السلام فرموده‌اند: «ما منا الا مسموم أو مقتول؛ احدی از ما، از دنیا نمی‌رود مگر اینکه با زهر جفا و یا تیغ اعدا باشد» اما جز در مورد امام حسین علیه السلام دربارهٔ هیچ یک از آن بزرگواران نیامده است که در ساعت‌های آخر حیات خود مددخواهی کرده یا یاری طلبیده باشند.

روشن باشد که به فرمودهٔ معصوم «وإنا لأمراء الکلام؛ و به یقین ما امیران سخن هستیم» یعنی: اهل بیت علیهم السلام در فصاحت و بلاغت

شیواسخن و زبان‌آورترین افراد هستند و چنان احاطه‌ای بر الفاظ و معانی آن دارند که از عهدهٔ احدی برنمی‌آید. آنان با این بلاغت و فصاحت کلمهٔ استغاثه و استنصار که در فشرده‌ترین معانی آن حاکی از شدت سختی و اوج گرفتاری حضرت است به کار برده و از شیعیان تمام تاریخ یاری خواسته و به آنان استغاثه کرده‌اند.

چنان‌که در مقاتل آمده و از برخی روایات به دست می‌آید، امام حسین علیه السلام در آن ساعت‌ها با صدای بلند جملهٔ «هل من ناصر ینصرنی وهل من مغيث یغیثنی» بر زبان آوردند تا همگان شنیده و حجت بر آنها تمام شود.

الفاظ و مفاهیم آن

عبارت استغاثه و استنصار را امام حسین علیه السلام در حالی به زبان آوردند که برای حضرت نبود و یا بودن یاران و خویشان فرق نمی‌کرد، زیرا حضرت با تمام وجود بر خدای متعال متکی بودند و توکل داشتند. امام حسین علیه السلام که از مقام امامت و عصمت برخوردارند در زمانی این سخن را بر زبان آوردند که از مردان تنها امام سجاد علیه السلام که در شدت بیماری به‌سر می‌بردند، برایشان باقی مانده بود. و این

نشان‌دهنده این است که امام حسین علیه السلام در آن لحظات از جهت عاطفهٔ انسانی سخت در فشار بودند؛ از یکسو عزیزانشان که بهترین‌ها بوده بر روی زمین پرپر شده و به شهادت رسیدند و از سوی دیگر هشتاد و چهار زن و بچه ترسان و لرزان در خیام خالی از مرد به سر می‌بردند. وانگهی بنا نبود که ایشان معجزه کنند و به یاری معجزه همه چیز را سامان بدهند و این بسیار تلخ و سخت است.

اگر فردی روزی وارد منزل خود شود و دختر بچهٔ خود را لرزان ببیند که به او و به شما می‌گوید: بابا امروز در حال نبودتان یک پلیس به دنبال شما آمده بود، چقدر از ناراحت شدن این دختر غمگین و ناراحت می‌شوی، چه رسد به هشتاد و چهار زن و بچه و صحرای پر از پلیس خونخواری که همهٔ مردان آنان را کشته و آخرین امید آنان را نیز می‌خواهند بکشند؟

به هر حال زنان حرم می‌دیدند که همهٔ مردان و یاران کشته شده‌اند و امام حسین علیه السلام نیز کشته خواهند شد. امام که وضع مضطرب اهل حرم و هراس و ترس و نگرانی آنان را می‌دیدند، اینجا بود که ندای «هل من ناصر ینصرنی وهل من مغيث یغیثنی»

برآوردند. امام صادق علیه السلام در خطاب مستقیم به ابوحمزه ثمالی در روزگار خود و به تمام شیعیان طول تاریخ پیام دادند و آموخته‌اند که با تمام وجود و با زبان قال و حال خطاب به حضرت سیدالشهدا علیه السلام بگویند که اگرچه در روز عاشورا حضور نداشته‌اند تا با بدن و زبان حضرتش را یاری کنند، اما امروز با جانِ دل، سمع و بصر خود ندای یاری‌خواهی حضرتش را پاسخ می‌دهند.

وظیفه‌ی امروز ما

حال که در واقعه‌ی عاشورای سال ۶۱ هجری قمری حضور نداشتیم امروز در این معنا چه وظیفه‌ای داریم؟ از واقعه‌ی خونین عاشورای سال ۶۱ تا به امروز در جای جای این کره‌ی خاکی در عاشوراها کارشکنی می‌شده، بنی‌امیه از یزید و غیر یزید، مروان و بنی‌مروان، بنی‌عباس، عثمانیان و پس از آنان دیگران چوب لای چرخ شعائر مقدس حسینی و عاشورایی می‌گذاشتند و تا به حال نیز ادامه دارد. همانند این انفجارها و تیراندازی‌هایی که در کشورهای اسلامی بر ضد عزاداران امام حسین علیه السلام رخ می‌دهد و جان سوگواران آن حضرت را می‌گیرد.

البته آنان که پشت سر این جنایت‌ها بوده و هستند، با افراد مشکل شخصی ندارند، بلکه آنان و عوام‌لشان امام حسین علیه السلام و جدّ بزرگوار امام حسین و اهل بیت آن حضرت را هدف گرفته‌اند. در روزگار خودمان این موانع و کارشکنی‌ها بوده، اما شدت و ضعف داشته است. مثلاً برای خودم نقل کرده‌اند که در زمان به قدرت رسیدن پهلوی اول، وی آنقدر شدید برخورد می‌کرد که در دهه محرم و شب و روز عاشورا حتی یک مورد از شعائر مقدس حسینی علنی برگزار نمی‌شد. در آن روزگاران سخت علامه بزرگوار آیت الله العظمی میرزای نائینی قدس سره به جواز و استحباب برگزاری علنی تمام شعائر حسینی فتوا دادند و یک به یک این مراسم را نام بردند و فرمودند که اگر عزاداری در حال اظهار و انجام شعائر حسینی جان سپارد اشکالی نخواهد داشت و بر این فتوا دلیل و برهان اقامه کردند.

جالب توجه این است که در هیچ منبعی یا خاطره‌ای نیامده که احدی در شعیره حسینی ویژه صبح عاشورا جان سپرده باشد و این خود از معجزات شگفت‌انگیز است، در حالی که افرادی در حال مناسک حج، زیارت امام حسین علیه السلام و در دیگر موارد جان می‌سپارند و می‌میرند.

جان سخن این جا است که علمای نام‌دار و بزرگی از معاصرین خود میرزا و بعدی‌های ایشان که تعدادشان هم کم نبوده و نیست فتاوی‌ای یادشده میرزا را امضاء کردند و بر صحت آن گواهی دادند و من نیز از چنین افتخاری بهرمند شده و امضا نمودم.

نگاهی به تاریخ معاصر

در زمان پهلوی اول که در دههٔ محرم و حتی شب و روز عاشورا هیچ مجلس حسینی به صورت علنی برگزار نمی‌شد، در شهر و روستاهای بصرهٔ عراق که با ایران هم‌مرز است و مردم آن شیعه هستند بر اثر فتوای میرزا بیش از دو هزار مجلس و مراسم شعائر حسینی به صورت علنی برای امام حسین علیه السلام دایر بود.

مسلم این است که امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند تا اسلام بماند. لذا احدی نمی‌تواند با امام حسین علیه السلام و دستگاه مقدسش درافتد، مگر این‌که دین یا عقل یا هر دو را نداشته باشد.

پهلوی در ایران، آتاترک در ترکیه، یاسین هاشمی و سپس عبدالکریم قاسم در عراق و پس از آن‌ها بعثی‌ها کوشیدند تا مراسم سوگواری حسینی را کنترل کنند و در این راه عدهٔ زیادی را کشته،

شکنجه و زندانی کردند. نتیجه این شد که مردم عراق به سراسر جهان مهاجرت کردند و به جای هزاران، میلیون‌ها عزادار و سوگوار حسینی در سراسر جهان به وجود آوردند.

قرآن کریم می‌فرماید:

«أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا»^۱ مگر سرزمین خدا پهناور نبود که مهاجرت کنید».

پرهیز از رکود و خمودگی

بر پایه این آیه کریمه اگر در جایی فشار و محدودیت به وجود آمد باید به جای دیگری کوچ کرد و شعائر مقدس را برپا داشت. در پنجاه سال اخیر شاهد بوده‌ایم که هرجا در کشورهای اسلامی محدودیت و فشار به وجود آمده، افراد به کشورهای غیر اسلامی رفته‌اند و در آن هزاران و ده‌ها هزار مورد شعائر مقدس امام حسین علیه السلام را برپا می‌دارند. قضیه امام حسین علیه السلام به آب سیل آسای باران شبیه است که هرجا مانع پیشروی آن شوند راهی دیگر برای حرکت پیدا

۱. سوره نساء، آیه ۹۷.

می‌کند، چنان که قرآن کریم در توصیف آن می‌فرماید:

«أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا؛^۱ خدای

متعال از آسمان آبی فرستاد و از هر دره و رودخانه‌ای به

اندازه ظرفیت آنها سیلابی جاری شد».

یزید بن معاویه که خود را سوار بر منصب، زورمند، پیروز و فاتح می‌دید از سر غرور و به طعن، به حضرت زینب علیها السلام گفت: دیدی خدا ما را زنده نگاه داشت و شما را کشت؟ و این منطق نابخردانه، زبان حال همه طاعوت‌ها و طاغوتیان دوره‌های پیشین، حال و آینده است.

حضرت زینب علیها السلام که پرورش‌یافته دامن رسول خدا، حضرت زهرا و امیرمؤمنان علیهما السلام بودند و امام حسین علیه السلام دست بر قلب حضرت نهاده و برای ایشان دعا کردند، محکم و استوار با تلاوت آیه: «إِنَّمَا نُمَلِّئُ لَهُمْ لَيزِدَا دُؤْلًا^۲؛^۱ ما به آنان مهلت می‌دهیم، فقط برای اینکه بر گناهان خود بیفزایند» جواب او را دادند.

۱. سورة رعد، آیه ۱۷.

۲. سورة آل عمران، آیه ۱۷۸.

عبرت تاریخ

بر پایه همین آیه، متوکل حدود بیست سال حکومت کرد و شعائر حسینی را به شدت کوبید و برگزارکنندگان آن و زائر آن حضرت را سخت کیفر و شکنجه کرد. او چه شد، آیا از او اثری یا حتی قبری بر جای مانده است؟ از افرادی همانند ابن عربی که متوکل را «ولی الله» حساب می کردند و افرادی که امروز او را ترویج می کنند سراغ قبر متوکل را بگیرید آیا پاسخی دارند، یا قبر او را می توانند به شما نشان دهند؟ بله قبر هارون عباسی مشخص است، آن هم برای لعن شدن و در قدیم و حال زائران امام رضا علیه السلام که به پشت سر امام می رسیده و یا می رسند هارون را لعن می کرده و می کنند و هدف از ماندگاریش نیز همین بوده است. به هر حال افرادی که به شعائر مقدس حسینی ظلم کرده و می کنند، اینان یا کافر و ظالم بوده و یا شستشوی مغزی شده اند که در نتیجه همان سخن یزید را تکرار کرده و می کنند.

زمانی می توانیم دستور امام صادق علیه السلام را که به ابوحمزه ثمالی دادند عملی کنیم که هریک در حدّ توان خود در برگزاری مراسم سوگواری حضرت سیدالشهداء علیه السلام بکوشد، هرچند به برقرار کردن

مجلسی مختصر و چند نفره برای آن حضرت باشد یا اینکه حتی به تنهایی در یکی از شعائر مقدس حضرتش شرکت کند. مبدا فردی با امام حسین علیه السلام پیمان یاری بسته باشد و به خود خیانت و جنایت کند و دنیا و آخرت خود را بر باد دهد. در همین زیارتی که امام صادق علیه السلام به ابو حمزه ثمالی آموختند آمده است:

«والحجة على أهل الدنيا؛ و حجت بر تمام جهانیان هستی».

رساندن این اصل به جهانیان راههای متفاوتی دارد که از آن جمله تأسیس شبکه‌های ماهواره‌ای است و از این رهگذر می‌توان اهداف والای امام حسین علیه السلام، مظلومیتشان، جریان فاجعه‌بار شهادتشان و اسارت دختران رسول خدا و خاندانشان را به جهانیان رسانید تا حجت بر همه تمام شود. اگر این امر به درستی صورت گیرد همه خواهند پذیرفت و اگر شخصی نپذیرد حجت بر او تمام شده است.

فرصت‌های در اختیار

توجه داشته باشیم که مقدمات به وجود آوردن چنین فرصتی در دست ما شیعیان است و در این زمینه پیر و جوان یکسان هستند، هر چند جوان، نشاط بیشتری دارد، چنان که معصوم دربارهٔ جوان می‌فرماید:

«یعبجینی جلد الغلام؛ نشاط و پر تلاش بودن جوان را

می پسندم و دوست دارم».

جوانان بهتر می توانند فعالیت کنند و البته باید از اندیشه و پختگی بزرگان استفاده کنند. در جلسه قبل بیان شد که در جهان با هفت میلیارد جمعیت، دوازده هزار شبکه ماهواره ای سیاسی، تجاری، فرهنگی، خبری و تفریحی سالم و غیرسالم وجود دارد. حال اگر جمعیت شیعیان جهان را ده درصد بدانید - که بیشتر هم هست - حداقل و متناسب با جمعیت خود باید ۱۲۰۰ شبکه ماهواره ای داشته باشیم، اما ما در کجای این معادله قرار داریم؟

در این زمینه از کفار و غیرمسلمانان یاد بگیریم و از این قافله عقب نمانیم. قرآن درباره آنان می فرماید:

«إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ

مِنْ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ»^۱ اگر شما درد و رنج می بینید آنها نیز

همانند شما درد و رنج می بینند، ولی شما امیدواری به خدا

دارید که آنها ندارند».

بنابراین، همان‌طور که آنان اهداف سالم و ناسالم خود را در ماهواره‌ها ترویج می‌کنند ما هم از این رهگذر و پدیده نوین روز، اهداف امام حسین علیه السلام را ترویج و ایشان را به جهانیان شناسانیم و این کار به دو مطلب نیاز دارد و آن: همت گماشتن جهت فراهم کردن امکانات مالی و داشتن انجمن‌های علمی و مدیریتی توانمند است.

تصور نشود که این کار، سخت و یا ناممکن است، بلکه شدنی است. در سال گذشته عده‌ای از جوانان شیعه یکی از کشورهای اسلامی برایم نقل کردند که بدون امکانات و سرمایه گسترده اولیه و تنها با وام درازمدت و بدون سود دولتی، شبکه‌ای تأسیس کرده و به شدت و با تمام توان مشغول فعالیت هستند.

امروز در سراسر دنیا وام داده می‌شود، لذا سزاوار است که همانند دیگر نیازهایتان، در راه امام حسین علیه السلام و برای ترویج فرهنگ حسینی هم قرض کنید و بدانید که از عاشورای گذشته تا این عاشورا هرچه برای امام حسین علیه السلام انجام داده‌اید تماماً ذخیره آخرت شما شده است. مبدا جوانان شیعه دنیا تا عاشورای دیگر برای تأسیس

یک شبکه ماهواره‌ای گام برنداشته باشند، باشد که از این راه به حدّ نصاب تعداد شبکه متناسب با جمعیت شیعی، یعنی ۱۲۰۰ برسیم.

و اما مسأله مدیریت، پس ما در سطح جهان ده‌ها و ده‌ها حوزه علمیّه شیعی و دانشگاه شیعی داریم که جوانان شیعی در آن تحصیل می‌کنند و در آنها اندیشمندان فراوانی داریم. از افرادی که در این دو مرکز فعالند و برای اسلام دل می‌سوزانند باید استفاده کرد. البته این کار و نیز داشتن ۱۲۰۰ شبکه ماهواره‌ای شدنی است و اگر کاری صورت نگرفته کوتاهی شده است که البته جبران پذیر است، زیرا فرصت‌های از دست رفته کمتر باز می‌گردند.

اعتراض بی پایه

در پاسخ به این گفته که چه نیازی به این شبکه‌ها هست می‌گوییم: در یک شهر ممکن است هزاران پزشک وجود داشته باشد و همه مشغول طبابت باشند، یا هزاران دانشمند و فقیه دارای رساله باشند، آیا اضافه شدن پزشک، دانشمند و فقیه به آنان مورد اعتراض قرار می‌گیرد؟ هرگز، اضافه شدن شبکات دینی و اخلاقی در دنیا نیز به همین نحو است.

خوشبختانه در طول تاریخ گذشته تا به حال مراجع معظم فراوانی وجود داشتند که جامع شرایط بودند.

مرحوم والد ما (حضرت آیت الله العظمی حاج سید میرزا مهدی شیرازی قدس سره) دربارهٔ مرحوم سید محمد کاظم یزدی (صاحب کتاب گرانسنگ عروة الوثقی) که از جمله اساتید مرحوم والد ما بودند و حدود یکصد سال است که از دنیا رفتند، گفتند: وقتی ایشان فوت کردند تنها در نجف اشرف - و به غیر از شهرها و حتی روستاهایی که دارای مجتهدان صاحب رساله بودند - نود رسالهٔ عملیهٔ جدید عرضه شد و این یعنی وجود مجتهدان مسلم، آن هم در این سطح عالی بوده است.

ولی متأسفانه امروزه وضعیت شکل دیگری به خود گرفته و بیم آن می‌رود که عرصه از فقهای جامع شرایط تهی و خالی گردد مگر اینکه حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام نظر و عنایت خاصی بفرمایند. در هر حال امروز بحمدالله مراجع معظم جامع شرایط در عراق و ایران و جاهای دیگر وجود دارند، پس باید از وجود آنان به طور شایسته بهره جست.

بله بايد به دنيا نيز رساند که هدف امام حسين عليه السلام از رفتن به کربلا همانی است که خود حضرت فرمودند:

«ايريد أن أمر بالمعروف وأنهى عن المنكر وأسير بسيرة

جدي محمد وأبي علي بن أبي طالب؛ می‌خواهم امر به

معروف کنم و از منکر بازدارم و سیره جدم رسول خدا و پدرم

اميرمؤمنان علی بن ابی طالب را در پیش گیرم».

دنيا بايد بداند...

دنيا بايد بداند که سیره رسول خدا صلی الله علیه و آله و اميرمؤمنان عليه السلام چه بوده است که امام حسين عليه السلام برای ماندگاری آن به شهادت رسیدند. امام زمان عليه السلام نيز همین روش امام حسين عليه السلام را که روش پیامبر صلی الله علیه و آله و اميرمؤمنان عليه السلام است دنبال خواهند کرد؛ سیره‌ای عادلانه و روشی حکیمانه که دنیای به اصطلاح پیشرفته امروز اندکی از آن را به خود ندیده است و آنچه از نظر اقتصادی، سیاسی و جز آن، که در غرب و جهان آزاد دیده می‌شود پرتوی است از سیره رسول خدا صلی الله علیه و آله و اميرمؤمنان عليه السلام که در دوره کوتاه حکومتشان در جهان پراکنده شده است. در حکومت اميرمؤمنان عليه السلام حتی یک نفر به جرم

سیاسی کشته نشد، در مقابل در حکومت‌های معاویه، هارون، مأمون، متوکل و جز آنان افرادی به همین جرم کشته شدند. یک زندانی سیاسی نیز در حکومت آن دو بزرگوار وجود نداشت، اما در حکومت‌های بنی‌امیه، بنی‌مروان، بنی‌عباس، عثمانیان و تا به امروز وجود داشته و دارد.

جوانان شیعه باید این‌مطلب و امثال آن را به دنیا برسانند. حسینیه‌های فعال در سراسر جهان برای همین منظور شبکه‌های ماهواره‌ای تأسیس کنند و در مقابل نام‌هایی که برای دیگر شبکه‌ها انتخاب شده، نام چهارده معصوم علیهم السلام و تالی تلو معصوم را بر روی شبکه‌های خود بگذارند، مانند حضرت زینب علیها السلام، سفیر و اولین شهید راه امام حسین علیه السلام جناب مسلم‌بن عقیل و جز اینان.

به نام علمای بزرگی مانند شیخ مفید، شیخ طوسی، علامه و محقق حلی، علامه مجلسی صاحب بحارالانوار که حاوی یک دوره فرهنگی کامل اهل بیت علیهم السلام است و سید بحرالعلوم که سه هزار وابسته به حوزه‌های علمیّه یهودی در شهر «کفل» عراق را با استدلال، مسلمان و شیعه کرد، شبکه ماهواره‌ای تأسیس کنید و آنان را به جهانیان شناسانید.

چرا جای شبکه‌هایی به نام جناب سلمان فارسی، جناب حذیفه و دیگران باید خالی باشد. سرگذشت و مبارزات عالمان شیعی را برای جهانیان بازگوییم. به عنوان مثال مجدد شیرازی، مرحوم آیت الله العظمی میرزا سید محمد حسن رحمته یکصد و چند سال قبل ایران را از چنگال استعمار پیر انگلیس بریتانیای بزرگ نجات داد و اگر امروز در ایران به نام حضرت سیدالشهدا علیه السلام و دیگر پاکان از خاندان رسالت سوگواری می‌شود به همت اوست.

یکصد سال قبل (۱۳۳۷) آیت الله العظمی شیخ میرزا محمد تقی شیرازی رحمته عراق و ملت گرفتار عراق را با فتوای خود از چنگال اشغالگران انگلیس رهایی بخشید، میرزای قمی، وحید بهبهانی، مرحوم صاحب جواهر، شیخ مرتضی انصاری، مرحوم کاشف الغطاء، نراقی پدر و نراقی پسر و جز آنان و نیز اصحاب خوب ائمه علیهم السلام از جمله علی بن مهزیار اهوازی از چنان بزرگی برخوردارند که می‌سزد و باید به نام آنها شبکه‌های ماهواره‌ای تأسیس کرد و از این رهگذر آنان را به جهانیان معرفی کرد تا بدانند شیعیان شخصیت‌هایی مانند: علی بن مهزیار، زراره، حسین بن روح و بزرگانی امثال آنها دارند.

جوانان از تجربه و کارآزمودگی بزرگترها بهره بگیرند و دست به کار شوند و بدانند اگر قدم پیش نگذارند دیگر جوانان شیعی این کار را خواهند کرد و حسرتش برای ایشان خواهد ماند.

خدای متعال خدمات همگان را قبول کند و همه ساله در کمال صحت و به دور از مشکلات و گرفتاری‌ها انواع شعائر مقدس حسینی را برگزار کرده و به جهانیان برسانند، وصلی الله علی محمد وآله الطاهرين.

زیارت امام حسین علیہ السلام در روز اربعین

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّهِ، السَّلَامُ
عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيهِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ،
السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبْرَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ
وَابْنُكَ وَلِيُّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، أَكْرَمْتَهُ
بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتَهُ بِطَيْبِ الْوَلَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ
سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ، وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ، وَأَعْطَيْتَهُ
مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ، فَأَعْذَرَ فِي
الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ، وَبَدَّلَ مَهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ
وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ
الْأَدْنَى، وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالْثَمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطَّرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ،
وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ
وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى
سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَأَسْتَبِيحَ حَرِيمُهُ، اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبَيِلًا
وَعَذَبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ، عِشْتَ سَعِيدًا

وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمِتَ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً، وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنَجِّزُ مَا وَعَدَكَ، وَمُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ، وَمُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَفَرَضَتْ بِهِ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تَجْسُكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِانْجَاسِهَا وَلَمْ تَلْبِسْكَ الْمُدْلَهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهْدِي، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَيَابِكُمْ، مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنَصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.